

N. 10
ANY LXXVII

8 de març de 2015
esglésiabarcelona.cat
Aportació voluntària: 0,30 €

Església Arxidiocesana
de Barcelona

full DOMINICAL

Trobada d'infants amb Jesús
a la Sagrada Família

ENTREVISTA

Missió apassionant

ENRIC PUIGGRÒS

Promoure la dimensió vocacional de la vida cristiana és «una missió apassionant; el repte d'arribar als joves sempre és ben present». El responsable de la Pastoral Juvenil Vocacional de la Companyia de Jesús a nivell estatal, Enric Puiggròs, SJ, assegura que «és un privilegi ser testimoni d'aquestes històries tan boniques, entrar en contacte amb els seus desigs més profunds. Com diu el papa Francesc, hem de ser curiosos i exigents amb les persones que truquen a la nostra porta».

Com transmetre un missatge atractiu als qui truquen a la porta?

La tasca de promoció vocacional és al cor de l'acció pastoral amb els joves. Si una persona es pren seriosament el Crist, la pregunta pel seu «lloc en el món», per la seva pròpia crida, ha d'aparèixer en aquest context. Contemplant Jesús a l'Evangelí veiem que és el primer que fa: cridar companys de camí!

Què cal fer, doncs?

En primer lloc, cal un desig ordenat de companyes i companys de camí. Hem de saber trobar la manera de comunicar que és bo seguir el Crist i que és bo ser religiosa, religiós o sacerdot. I, en segon lloc, hem de treballar perquè les estructures pastorals afavoreixin que el jove visqui Crist com el centre de la seva vida i saber-nos comunicar per tal de ser una opció que els sigui possible viure.

Com viuràs l'Any de la Vida Consagrada?

Com una oportunitat d'aprofundir en la meua vida com a religiós, per tal que guanyi en profunditat i pugui seguir estant al servei de la gent. També pot ser una bona oportunitat per reflexionar sobre allò que la Vida Consagrada aporta a l'Església i al món.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Quan menys t'ho esperes

L'home passeja pels carrers de la ciutat un vespre feiner acusadament fred. Hi ha anat per temes de feina i hi haurà de passar la nit. La idea d'una passejada per fer temps semblava atractiva, però la temperatura continua baixant. Passa per davant d'una església i hi entra. El temple no és gaire gran i no hi ha gaire gent; els presents, a més, estan molt repartits per tots els bancs. L'home ha arribat, literalment, a misses dites. El celebrant tot just ha acabat de repartir la comunió i endreça els objectes litúrgics. El silenci ho embolcalla tot i el Senyor escolta les pregàries que sorgeixen del cor dels assistents. L'home és creient i practicant, però no és gaire coneixedor de les normes litúrgiques. Aquell dia se sent captivat pels gestos del mossèn, precisos i tantes vegades repetits amb consciència de la importància simbòlica de cada objecte: el calze, la patena... L'home afegeix la seva pregària interior a la de tots els fidels i acota el cap per rebre la benedicció final, que aquest dia sent especialment necessària.

Acabada la missa, no té ganes de marxar. Diposita una moneda i aga-

fa una llàntia per encendre-la davant d'una gran imatge de Crist a la creu. Està resant un Pàrenostre quan s'hi acostava una senyora gran que era a missa. Camina a poc a poc, ajudant-se amb una creu i, quan és al costat de la imatge, fa un petó als peus clavats a la creu i marxa. L'home encara pensa en aquest gest quan, en un altre racó de l'església, s'adona que hi ha la imatge d'un sant d'especial devoció per a la seva mare. Nova moneda, nova llàntia i nou Pàrenostre, aquest cop donant gràcies per la fe rebuda de la mare, per la comunitat parroquial que, sense ser-ne conscient, l'ha acollit, per la vocació del mossèn i per la certesa de l'Amor de Déu que ha escalfat el seu cor i li ha recordat que Ell vetlla per cadascun de nosaltres, cadascú únic i irrepetible.

«Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega, lleugera» (Mt 11,28-30). Renovada la seva esperança, l'home torna a sortir al carrer.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«Quien reza cambia; pero los hay que rezan y no cambian»

El amigo capuchino P. Ignacio Larrañaga, fundador de la Asociación de los **Talleres de «Oración y Vida»**, decía: «Quien **reza cambia**; pero los hay que **rezan y no cambian. No buscan a Dios sino a sí mismos.**»

Schopenhauer afirmaba: «Aun los **inteligentes** cometen **errores**; pero son los **tontos** los que **nada hacen por corregir sus errores.**»

San Francisco de Asís, hombre de oración que cambió totalmente su vida: en humildad, en paz y en perfecta alegría.

San Francisco de Sales, de temperamento fuerte, con la oración fue «el santo de la dulzura»...

Cristina Kaufmann, carmelita suiza, vivió y murió en el Carmelo de Mataró. Durante una entrevista por TVE se le preguntó:

—«¿No se aburren rezando y con la misma vida siempre?»

—«¿Cómo vamos a aburrirnos? Cada día la **Palabra** que escuchamos es **distinta**. Cada **tiempo litúrgico** lo es también. Cada **hermana** va **viviendo un proceso personal**, que la va **transformando** —cambiando— en una **persona diferente —mejor.**

Y la huerta no es nunca la misma. Cambia en cada estación.

Nuestra mirada nos permite contemplar la vida de una manera **nueva, libres** de esas **cataratas interiores** que nos hacen **mirar... sin ver.**»

Jesús citó a Isaías y dijo: «Este pueblo me **honra** con los **labios**, pero su **corazón** está **lejos de mí**. El **culto** que me dan está **vacío**, porque la **doctrina** que enseñan son **preceptos humanos** —del mundo.

Lectures missa diària i santoral

9. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. iv). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Simplicí, papa (468-483); St. Marcari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); St. Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. ■ † Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21]. Santa Madrona (s. ii), vg. i mr. de Tossalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prevere redemptorista.

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Quaresma i espiritualitat

Una persona entrevistada per un diari de la nostra ciutat de Barcelona deia fa poc aquestes paraules quan fou preguntada sobre el seu interior: «Valoro les ideologies i desconfio dels polítics, valoro l'espiritualitat i desconfio de les religions». La frase fa pensar i l'he recordat ara que hem entrat en la Quaresma i em dispo a escriure sobre aquest temps com una crida a valorar precisament l'espiritualitat.

La crida a l'aventura interior no és una exclusiva de cap religió. L'espiritualitat està present en gairebé totes les religions. Però en el cristianisme té unes connotacions pròpies. És una espiritualitat sempre encarnada, no només de fugida o d'aïllament del món sinó de presència en les realitats humanes viscudes a la llum de la Paraula de Déu i del seu amor. Precisament, la pregària —una manifestació fonamental en tot camí espiritual—

fou definida per santa Teresa de Jesús com una relació amb qui sabem que ens estima.

Ara bé, la primera etapa de tota vida mística autèntica és una ascètica veritable, que és renunciament al mal, domini de les passions i purificació interior. Aquest és l'objectiu de les tres pràctiques tradicionals del temps de Quaresma: la pregària, amb el pressupòsit de fer silenci en el nostre esperit; el dejuni, és a dir, la capacitat de sacrificar, d'autodomini i renúncia; i l'almoïna, és a dir, la solidaritat efectiva amb els qui pateixen necessitats.

La mare Teresa de Calcuta, mística i alhora compromesa en l'ajuda als més pobres entre els pobres, ho expressava amb unes paraules que tenen plena aplicació al temps quaresmal: «El fruit del silenci és l'oració. El fruit de l'oració és la fe. El fruit de la fe és l'amor. El fruit de l'amor és el servei. El fruit del servei és la pau.»

Enguany fa setanta-cinc anys de la fundació pel germà Roger Schutz de

la comunitat monàstica i ecumènica de Taizé, i voldria remarcar que les nostres comunitats monàstiques, i concretament aquesta comunitat situada en un poblet de la Borgonya, han esdevingut veritables escoles de pregària per a milers i milers de joves atrets per la senzillesa, la fraternitat i l'esperit de reconciliació que aquells monjos saben comunicar als joves amb una pedagogia especial.

Els cants de Taizé, presents avui arreu del món, són uns cants orants i repetitius que ajuden molt al silenci i a la interiorització i ofereixen als joves la possibilitat de conèixer més l'Evangelí, la persona de Jesús i Déu mateix.

El papa Joan Pau II va definir Taizé amb una bella metàfora: «Taizé és com una font on el pelegrí es pot refrescar i continuar el seu camí». Caldria que això es fes realitat en tota comunitat cristiana, encara que no disposi dels mitjans d'una comunitat monàstica.

DIES 13 i 14 DE MARÇ:

«24 hores amb el Senyor»

EL PAPA FRANCESC ENS DEMANA
UNA JORNADA DE PREGÀRIA INTENSA PER LLOAR
EL SENYOR I PREGAR PEL PROÏSME

ACTUALITAT

«Sí, vull servir Crist i l'Església»

El passat dilluns 2 de març, Jordi Salvany i Melcior Trèmols van ser admesos a ordes, a la capella del Seminari Conciliar.

Va presidir la cerimònia el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, i concelebraren amb ell Mn. Josep M. Turull, rector del Seminari, els formadors, així com capellans amics o vinculats a l'activitat pastoral de les parròquies on els dos seminaristes fan el servei.

ACTUALITAT

Ensenyament de la religió catòlica

DR. RAMON CORTS I BLAY

Delegat diocesà d'Ensenyament

Entre els dies 10 i 17 de març tindrà lloc a Catalunya l'anomenat *període de preinscripció*, en què les famílies podran sol·licitar plaça per als seus fills en centres docents sostinguts amb fons públics; és a dir, tant a les escoles públiques com a les privades concertades.

L'ensenyament de la religió catòlica, avui, té ple sentit perquè respon a les grans preguntes sobre l'home i la vida, dóna a conèixer el valor i la

influència del cristianisme en la cultura europea i aporta raons per saber com actuar.

En definitiva, és un element fonamental, sobretot en el procés de formació integral de l'alumne.

Per aquest motiu, animem tots els pares i les mares que sol·licitin la formació religiosa catòlica per als seus fills per al nou curs 2015-2016, d'acord amb el que reconeix la normativa vigent.

X Camins de Vida Manaments de nou

MN. XAVIER MORLANS

Professor de la FTC

3r eslògan postmodern

«Res no et pot obligar si no et ve de gust. No et *lliguis* amb res ni amb ningú. Sigues ben lliure!»

3a pauta humanista

—Vine a jugar amb mi —digué el Petit Príncep—, estic molt trist...
—No puc jugar amb tu —respongué la guineu—, no estic domesticada.
—Què vol dir *domesticar*?

—És una cosa molt oblidada. Vol dir *crear lligams*... Si em domesticques tindrem necessitat l'un de l'altre. Tu seràs per a mi únic al món. Jo seré per a tu única al món.

(Antoine de Saint-Exupéry, *El Petit Príncep*, 1943)

3r manament bíblic

«Recorda't de consagrar-me el repòs del *dissabte*. El dia setè és el dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Déu. No facis cap treball ni tu, ni el teu fill, ni la teva filla.» (Ex 20,8-11)

La celebració del dissabte —tota la família reunida, dedicada a la lectura de l'Esclusura i al sopar ritual— és el *lligam* que ha mantingut la identitat del poble jueu a tot arreu on s'ha escampat durant més de vint segles.

3r manament a la llum de Jesucrist

La salvació que Jesucrist t'ofereix no és una assegurança de vida, ni un passaport a l'eternitat, és un **lligam** amb Déu, amb els altres i amb la creació sencera. Per això, Jesucrist funda l'Església

(=Con-vocació, Assemblea) com a vincle col·lectiu, com a nou Poble de Déu, com a germen de la futura unió de tota la humanitat (Concili Vaticà II, 1965, *Lumen Gentium* 9).

DIUMENGE III DE QUARESMA

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

»No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

»Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclat i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

»No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fijate en el sábado para santificarlo.

»Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necesidad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.»

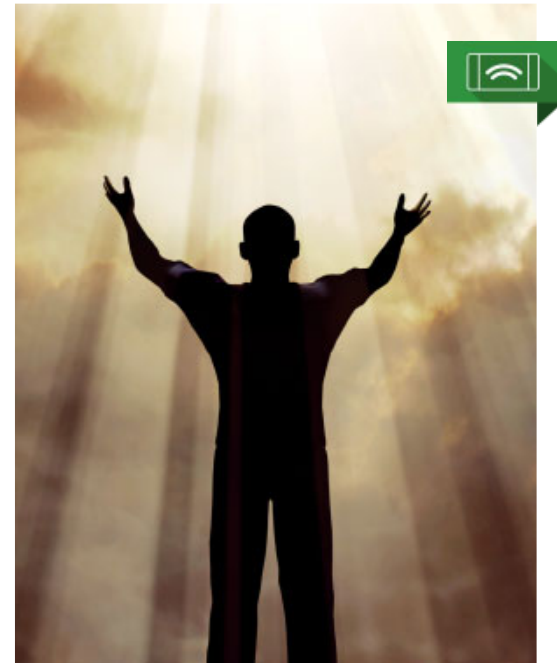
Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Crist: temple del culte al Pare

La irrupció de Déu en la història va abatre els murs d'un temple que empresonava la presència de Déu entre els homes. Els jueus creien que així posseïen Déu d'una manera definitiva, perquè eren fidels al formalisme religiós. Jesús expulsa els venedors i els canvistes de moneda, tot posant potes enlaire tot aquell mercat del Temple de Jerusalem. Podem interpretar aquest gest a la llum del missatge dels profetes (Zacaries i Malaquies), que havien anunciat una futura purificació del temple. Amb la seva manera d'actuar, provocada pel zel per la casa del Senyor (Sl 69,10), Jesús fa entendre que el dia anunciat pels profetes ha arribat.

El gest que fa Jesús és clarament provocador: expulsant del temple els mercaders i els canvistes de moneda, declara que el funcionament del temple és un signe de una manera inadequada de viure la relació amb Déu. Per això és un gest profètic que revela la identitat de Jesús i la superació de les institucions de l'Antic Testament: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Amb aquestes paraules, Crist declara superada la llei antiga, de la qual el temple és el símbol central, i es posa ell mateix com a punt de referència de les noves relacions de l'home amb Déu. Crist és ell mateix la nova llei que ha signat l'aliança definitiva vessant la pròpia sang a la creu. El cos de Crist mort i ressuscitat és el centre del nou culte i el temple de la nova Aliança: és el lloc de la presència definitiva de Déu enmig dels homes.

Alliberats en virtut de Crist, ara podem viure una comunió profunda amb Déu i els germans. Tot això és fruit de la passió, mort i resurrecció de Jesús. És el senyal que Jesús ofereix a la incredulitat manifestada pels seus interlocutors. Serà després de Pasqua que els deixebles comprendran l'abast exacte del seu gest de purificar el temple: s'anuncia el nou temple inaugurat per la seva resurrecció. Jesús, esdevingut el nou temple, inaugura un nou culte el cim del qual és l'eucaristia, el seu cos donat i la seva sang vessada per la nostra salvació.

AGENDA

Actes i conferències

Pregària pels cristians perseguits. Dissabte 14 (12 h), a la pquia. de Sant Pau del Camp (c/ St. Pau, 101), pregària en comunió amb els sants màrtirs dels coptes pels cristians perseguits. Vivim a tothom a participar-hi.

Teresa de Jesús, ahir i avui. Una lectura de l'obra de la santa, en el V Centenari del seu naixement. Dijous 12 de març (19 h): «Teresa de Jesús i la seva obra», amb Agustí Borrell. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r). Info i inscripcions: www.fundaciojoanmaragall.org

Equips de la Mare de Déu de Barcelona. Aprenguem a orar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel. Propera trobada, dimecres 11 de març (17.30 h) a la capella de la pquia. Verge de Natzaret (c/ Juan de Mena, 29, barri Parc de la Vall d'Hebron). Informació: t. 934 280 543.

Política i religió a Catalunya (s. XIX-XX). Cicle de conferències, dies 8, 15, 22 i 29 d'abril (19 h). A la Sala Gran de la Facultat de Geografia i Història (c/ Montalegre, 6). Coordinador: Jaume Dantí. Entrada lliure. Organitza la Fundació Joan Maragall, el CEHI i el Departament d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona. Més informació: FJM, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org

Música y poesia religiosa en el Reyno de Castilla (s. XVI). Amb motiu del 500 aniversari del naixement de santa Teresa de Jesús, lectura de poemes de la santa i audició de música d'orgue de l'època, amb J. L. Viladot, orgue, i J. M. Martí, rapsode. Diumenge 15 març (19 h), a la pquia. de Sant Francesc d'Assís (c/ Ramon Turró, 130).

Concert de Quaresma. Dominica Lætare. Diumenge 15 de març (18 h), al Monestir de Sant Pere de les Puelles (c/ Anglís, 55), t. 932 038 915, www.benedictinessantperepuelles.cat

Adoració eucarística nocturna a la Sagrada Família (cripta). Dijous 12 març, de 20.15 h (missa i vespres) fins a 23 h. Hi haurà confessors des de mitja hora abans. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Info: t. 662 198 630 (Juan Ribas); www.sagradafamiliaadoracio.com

Hora Santa d'adoració al Santíssim Sagrament. Per demanar ajuda en bé de les persones que són a l'atur. Segon dimecres de cada mes (18.45-20.15 h), al Monestir de l'Encarnació-Monges Carmelites (c/ Panamà, 12).

Exercicis i recessos

Recessos Betània. I) Dia 15 març (10-18 h), predicat pel P. Francesc

Sánchez, ofm. cap. II) De l'1 al 5 d'abril, exercicis espirituals de Setmana Santa. De Dimecres Sant (18 h) a Diumenge de Pasqua al matí, predicats pel P. Miquel Coll, SI. Lloc: Casa Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà). Informació: t. 933 751 102.

Recés de Quaresma. Dissabte 14 de març (10-17 h), amb Jaume Avellí, SJ. Al Monestir de St. Pere de les Puelles (c/ Anglís, 55), t. 932 038 915, www.benedictinessantperepuelles.cat

Pelegrinatges

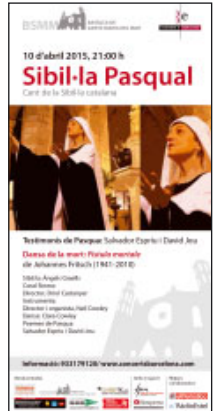
Ruta de Santa Teresa i pelegrinatge a Portugal, amb la pquia. de St. Oleguer (c/ Nàpols 133-137). Del 13 al 20 d'abril, visitant Àvila-Alba de Tormes-Salamanca-Fátima i Lisboa. Informació i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244 / Jordi Riera: t. 932 319 706 - 671 338 355.

Pelegrinatge a Fátima i nord de Portugal. Dies 22-26 d'abril. Per a més informació i inscripcions: Amics de Catalunya Cristiana-Club+amics, t. 934 092 770.

Ruta teresiana con la parroquia Virgen de Nazaret (c/ Joan de Mena, 29). Peregrinació con motivo del Año de Santa Teresa. Del 20 al 24 de abril. Visitando Ávila, Salamanca, Alba de Tormes, Segovia, Soria y Zaragoza. Informació: t. 934 284 042 (P. Fermín Delgado), c/e: pvnazaret@hotmail.com

Rectificació

Sibil·la Pasqual a Sta. Maria del Mar. Serà el divendres 10 d'abril (21 h), i no el 13 de març, com s'havia previst inicialment. El cant de la Sibil·la Catalana serà interpretada per Àngels Graells amb la Coral Siner, dirigida per Oriol Castanyer, amb diversos instruments coordinats per l'organista Neil Cowley. En aquest marc es farà la *Dansa de la Mort* de J. Fritsch, amb el testimoni de Salvador Espriu i David Jou a través dels seus poemes sobre la Pasqua.

Breus

Visites guiades a la basílica de la Mercè. S'han previst dos recorreguts. El recorregut verd es fa tots els diumenges del mes excepte el darrer, de 13 a 14 h (donatiu: 10 €/persona). Recorregut groc l'últim diumenge de cada mes (donatiu: 20 €/persona), de 13 a 15 h. Reserva d'entrades a la sagristia de la basílica, laborables (10-13 h), t. 933 152 756. Preu especial per a famílies.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Cuaresma y espiritualidad

Una persona entrevistada por un diario de nuestra ciudad de Barcelona decía hace poco estas palabras cuando fue preguntada sobre su interior: «Valoro las ideologías y desconfío de los políticos, valoro la espiritualidad y desconfío de las religiones». La frase hace pensar y la he recordado ahora que hemos entrado en la Cuaresma y me dispongo a escribir sobre este tiempo como una llamada a valorar precisamente la espiritualidad.

La llamada a la aventura interior no es una exclusiva de ninguna reli-

gión. La espiritualidad está presente en casi todas las religiones. Pero en el cristianismo tiene unas connotaciones propias. Es una espiritualidad siempre encarnada, no sólo de huida o de aislamiento del mundo sino de presencia en las realidades humanas vividas a la luz de la Palabra de Dios y de su amor. Precisamente, la oración —una manifestación fundamental en todo camino espiritual— fue definida por santa Teresa de Jesús como una relación con quien sabemos que nos ama. Ahora bien, la primera etapa de to-

da vida mística auténtica es una ascética verdadera, que es renuncia al mal, dominio de las pasiones y purificación interior. Este es el objetivo de las tres prácticas tradicionales del tiempo de Cuaresma: la oración, con el presupuesto de hacer silencio en nuestro espíritu; el ayuno, es decir, la capacidad de sacrificio, de autodominio y renuncia; y la limosna, es decir, la solidaridad efectiva con los que sufren necesidades.

La madre Teresa de Calcuta, mística y a la vez comprometida en la ayuda a los más pobres entre los pobres, lo expresaba con unas palabras que tienen plena aplicación al tiempo cuaresmal: «El fruto del silencio es la oración. El fruto de la oración es la fe. El fruto de la fe es el amor. El fruto del amor es el servicio. El fruto del servicio es la paz.»

Este año hace setenta y cinco años de la fundación por el hermano Roger Schutz de la comunidad monástica y ecuménica de Taizé, y quisiera subrayar que nuestras co-

munidades monásticas, y concretamente esta comunidad situada en un pueblecito de la Borgoña, se han convertido en verdaderas escuelas de oración para miles y miles de jóvenes atraídos por la sencillez, la fraternidad y el espíritu de reconciliación que aquellos monjes saben comunicar a los jóvenes con una pedagogía especial.

Los cantos de Taizé, presentes hoy en todo el mundo, son unos cantos orantes y repetitivos que ayudan mucho al silencio y a la interiorización y ofrecen a los jóvenes la posibilidad de conocer más el Evangelio, a la persona de Jesús y a Dios mismo.

El papa Juan Pablo II definió Taizé con una bella metáfora: «Taizé es como una fuente donde el peregrino se puede refrescar y continuar su camino». Esto se tendría que hacer realidad en toda comunidad cristiana, aunque no disponga de los medios de una comunidad monástica.

